

prima instanță, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
judecător: A. Malii
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu
instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție
judecători: G. Stratulat, D. Mardari, I. Bejenaru

dosarul nr. 2rhc-51/2018

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Asamblor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nova Business Soluții” și Dumitru Malai cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii, încasarea sumei și cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2017, prin care recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș s-a considerat inadmisibil

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2016 SRL „Asamblor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nova Business Soluții cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii din 14 iunie 2013, încasarea avansului pentru serviciile neprestate în mărime de 328 650 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reprezentantul reclamantului a concretizat cerințele solicitând rezoluțiunea contractului de prestări servicii din 14 iunie 2013, încasarea avansului pentru serviciile neprestate în mărime de 328 650 lei, în mod solidar de la SRL „Nova Business Soluții” și Dumitru Malai, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a invocat că, între SRL „Nova Business Soluții” în calitate de prestator și SRL „Asamblor” în calitate de beneficiar, la 14 iunie 2013 a fost încheiat un contract de prestări servicii de licență și instalare a softurilor, programelor și deservirea acestora specificând că în baza pct. 1.1. a contractului a fost determinat de părți obiectul acestuia: livrarea licențelor și programelor pentru evidența contabilă, depozitară și generală la întreprinderea reclamantă SRL „Asamblor”, iar conform pct. 2.3., SRL „Nova Business Soluții” urma să instaleze la întreprinderea beneficiarului module de programe pentru diferite sectoare ale întreprinderii.

A mai indicat că, potrivit prevederilor pct. 3.1. din contractul menționat, SRL „Asamblor” a achitat avansul în mărime de 50% din suma stabilită și plus încă 15% conform termenelor indicați, specificând că SRL „Asamblor” a transferat la 19 iunie 2013 suma de 83 200,00 lei, la 26 iunie 2013 suma de 82 800 lei, la 08 iulie 2013 suma de 82 600 lei, la 02 august 2013 suma de 80 000 lei, în total suma de 328 650,00 lei, din suma totală de 507 600,00 lei, adică 65% din suma contractată.

Reclamanta a relevat că, conform prevederilor pct. 4.1., contractul a intrat în vigoare la data semnării lui, adică la 14 iunie 2013 și prin urmare SRL „Nova Business Soluții” urma să-și execute obligațiile prevăzute în pct. 6.2., 7.2., 11.1, 13.1, 14.1, și altele a contractului, specificând că până la data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul nu a instalat nici un program la calculatoarele reclamantului, eschivându-se de la prestarea serviciilor contractate, iar conform prevederilor pct. 14.3 și 14.4 a contractului, SRL „Nova Business Soluții” s-a obligat ca la finele oricărei perioade, lucrări sau finisarea oricărei etape de lucru, să semneze un act de îndeplinire a lucrărilor efectuate, în care să consemneze detalii inclusiv și costuri, acte care lipsesc din cauza că pârâtul nici nu a început prestarea serviciilor, obligativitatea predării lucrului efectuat și dării de seamă a antreprenorului fiind reglementat și de art. 934 Cod civil.

La fel, a menționat că până la ziua înaintării acțiunii, de SRL „Nova Business Soluții” nu a fost prestată și predată către SRL „Asamblor” nici o lucrare, respectiv nu și-a executat obligațiile contractuale și prin pretenția din 29 aprilie 2016 expediată în adresa pârâtului a declarat rezolvirea contractului din 14 iunie 2013, deoarece prestatorul nu a prestat nici un serviciu și nu a executat obligațiile sale scadente din contract.

Iar, prin pretenția înaintată a solicitat în termen de 5 zile de la recepționare, ca pârâtul să restituie pe contul SRL „Asamblor” suma avansului de 328 650,00 lei, pretențiile fiind întemeiate pe prevederile pct. 21.1. din Contract, precum și prevederile art. 735 alin. (1), art. 738, art. 978, alin. (2) Cod civil.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău 13 decembrie 2016 s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Asamblor”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 decembrie 2016, SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău 13 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș cu menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2016.

SRL „Asamblor” la 14 august 2017, prin intermediul avocatului Denis Staruș, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2017, recursul declarat de SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș s-a considerat inadmisibil.

La 11 aprilie 2018, prin poștă, SRL „Asambilor”, reprezentată de avocatul Denis Staruș a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia cu casarea încheierii și dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea cererii de revizuire, SRL „Asambilor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș a indicat că consideră decizia instanței de recurs neîntemeiată și pasibilă anulării prin revizuire în temeiul art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În susținerea temeiului de revizuire prevăzut la 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuentul a invocat că după pronunțarea încheierii instanței de recurs, de către SRL „Foliant-Mobi”, care este specializată în programare și computerizare, s-a prezentat SRL „Asambilor” actul de constatare din 24 ianuarie 2018.

Potrivit actului de constatare nominalizat s-a indicat că în urma efectuării inventarierii informatice la serverele și computatoarele SRL „Asambilor” începând cu 01 septembrie 2014 până la momentul întocmirii actului, nu au fost depistate careva softuri, programe sau părți din aceste programe, instalate pe această tehnică, care ar avea menirea gestionării întreprinderii, sistematizării și automatizării producerii și administrării firmei (de gen Avalanche). La fel, se mai indică în act că începând cu 01 septembrie 2014 până la momentul întocmirii actului, SRL „Foliant-Mobi” deservește toate programele și tehnica de calcul a SRL „Asambilor” și se constată că în afară de programele de gestionare și sistematizare instalate de SRL „Foliant-Mobi”, altele nu au fost depistate.

Astfel, susține revizuenta că în circumstanțele descrise se atestă cu certitudine temeinicia cererii de revizuire, fapt care impune admiterea acesteia, deoarece constatările anterioare a instanțelor de judecată contravin celor relatate.

În conformitate cu art. 452 alin. (11) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire depusă de SRL „Asambilor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 451, alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta

dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din prevederile enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Cu alte cuvinte, art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizurii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte).

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Sub acest aspect, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii.

Faptele noi apărute după adoptarea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Așadar, având în vedere această normă juridică de trimitere, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuenta nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire, altfel spus, SRL „Asamblor” nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării anterioare a cauzei nu a cunoscut de cele invocate drept temei al cererii de revizuire, sau că a întreprins careva măsuri pentru a le cunoaște în procesul examinării cauzei.

Prin urmare, Colegiul constată că revizuenta nu a prezentat înscrisuri noi care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată, în timp ce acelea prezentate nu au putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată ori de natură să răstoarne o situație juridică deja stabilită, în cazul în care înscrisurile indicate de revizuent sunt emise ulterior examinării cauzei.

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de SRL „Asambilor” se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de către Curtea Supremă de Justiție prin încheierea a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă, careva temeuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (*ibid.*, § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, citată mai sus, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Asambilor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Asambler” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nova Business Soluții” și Dumitru Malai cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii, încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru